

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 5614209550
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5614209550.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: KOLLIDENT s.r.o., so sídlom Čapajevova 23, 080 01 Prešov, IČO: 44 432 313, zastúpeného JUDr. Lýdiou Farbakovou advokátkou, so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, proti žalovanému: MEDVE LM, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 4010, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 44 050 038, zastúpenému JUDr. Jaroslavom Kokavcom, advokátom so sídlom Ul. 1. mája 12, Liptovský Mikuláš, v konaní o zaplatenie 200.000 Eur s príslušenstvom, o návrhu na prerušenie konania, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. februára 2016, č. k. 13Cob/223/2015-150, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 25.03.2015, č. k. 9Cb/210/2014-105, návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení poukázal na návrh žalobcu doručený okresnému súdu dňa 19.11.2014, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 200.000 Eur. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území Liptovský Mikuláš zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, pozemku parcela C-KN č. XXX/X o výmere 1710 m² - zastavané plochy a nádvoria, KN-C č. XXX/X o výmere 18 m² - zastavané plochy a nádvoria, KN-C č. XXX/X o výmere 2104 m² - zastavané plochy a nádvoria a stavby Poliklinika súpisné číslo XXXX postavené na parcele KN-C č. XXX/X a stavby Poliklinika bez súpisného čísla postavené na parcele KN-C č. XXX/X. Z listu vlastníctva č. XXXX pripojeného k podaniu žalovaného zo dňa 16.7.2014 sa žalobca dozvedel, že v časti C - farchy na LV č. XXXX pre katastrálne územie Liptovský Mikuláš k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom je žalobca, bolo zriadené vecné bremeno na vyššie uvedené stavby ako zákonné vecné bremeno za účelom vstupovať na cudzie pozemky a do cudzích objektov a zariadení v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na výkon povolenej činnosti - výroba tepla a rozvod tepla a vykonávať na cudzích nehnuteľnostiach povolenú činnosť na sústave tepelných zariadení alebo jej častí, ak jej výstavba bola povolená podľa stavebných predpisov v prospech žalovaného Z 2677/2014. Ďalším

zápisom bolo vecné bremeno rozšírené aj na pozemok parcelné číslo KN-C XXX/X pod č. Z XXXX/XX s tým, že sa vzťahuje zákonné bremeno i na túto parcelu. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil právo na zaplatenie jednorazovej primeranej náhrady vo výške 200.000 Eur za zákonné vecné bremeno a jeho zápis na liste vlastníctva podľa § 10 ods. 9, 10 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov.

2. Telefaxovým podaním zo dňa 23.03.2015, doplneným v zákonnej lehote, žalovaný navrhol prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 4Cb/47/2014 podľa § 109 písm. c/ O. s. p. Svoj návrh zdôvodnil tým, že v predmetnom konaní o zaplatenie 17.059,38 Eur sa koná na podklade tej istej zmluvy o nájme a riešia sa v ňom v prevažnej miere otázky, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej, najmä čo do právneho základu aj v tomto konaní a nie je hospodárne konať o totožných veciach.

3. Okresný súd návrh na prerušenie konania zamietol, lebo v prebiehajúcom inom konaní sp. zn. 4Cb/47/2014 sa podľa jeho názoru nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 9Cb/210/2014. V súčasne prebiehajúcich konaniach tých istých strán sporu sa riešia dva rôzne nároky z dvoch rôznych právnych vzťahov. Vo vecí sp. zn. 4Cb/47/2014 nároky z obchodno-záväzkového vzťahu (zmluvy o nájme nebytových priestorov) a v konaní vo veci sp. zn. 9Cb/210/2014 nároky vyplývajúce priamo zo zákona predstavujúce náhradu za obmedzenie vlastníka nehnuteľností vo výkone jeho vlastníckeho práva vo verejnom záujme, ktoré vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľností sú povinnosťou vlastníka, za ktoré má nárok na primeranú jednorazovú náhradu. Na posúdenie tohto právneho nároku žalobcu uplatneného na súde v konaní sp. zn. 9Cb/210/2014, podľa súdu prvej inštancie nemá žiadny priamy vplyv posudzovanie nároku zo zmluvy o nájme nebytových priestorov.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým uznesením zo dňa 15.02.2016, č. k. 13Cob/223/2015-150, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/210/2014, prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4Cb/47/2014.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že v konaní sp. zn. 4Cb/47/2014 a primárne v konaní sp. zn. 9Cb/68/2015, sa riešia zásadné otázky týkajúce sa uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie jednorazovej náhrady za zákonné vecné bremeno podľa § 10 zákona č. 657/2005 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov. V konaní sp. zn. 9Cb/210/2014 sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 200.000 Eur. titulom jednorazovej náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena na nehnuteľnostiach vlastnícky patriacich žalobcovi a jeho zápis na liste vlastníctva č. XXXX podľa § 10 ods. 9, 10 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov v prospech žalovaného.

6. V konaní sp. zn. 9Cb/68/2015 sa rieši zásadná skutková otázka postavenia -pozície žalobcu, ktorá má dopad nielen pre rozhodovanie vo veci sp. zn. 4Cb/47/2014 o zaplatenie pohľadávky titulom nájomného zo zmluvy o nájme, ktoré konanie bolo právoplatne prerušené, ale aj na predmetné sporové konanie sp. zn. 9Cb/210/2014 o zaplatenie jednorazovej náhrady podľa § 10 ods. 9 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike. A to z toho dôvodu, že v konaní sp. zn. 9Cb/68/2015 bude riešená tak otázka vlastníckeho práva žalobcu k sústave tepelných zariadení, ako i otázka charakteru tejto sústavy tepelných zariadení vo väzbe na osobitnú právnu úpravu. V danom prípade, podľa krajského súdu, výsledok konania sp. zn. 9Cb/68/2015 ako základ má vplyv na posúdenie právneho postavenia žalobcu nielen v konaní sp. zn. 4Cb/47/2014, ale i v predmetnom konaní. Na tomto závere podľa odvolacieho súdu ani nič nemení záznam o zriadení zákonného vecného bremena v katastri nehnuteľností v prospech žalovaného, a to práve s ohľadom na spornú otázku vlastníctva sústavy tepelných zariadení a rozvodov.

7. Krajský súd v Žiline rovnako ako v konaní sp. zn. 4Cb/47/2014, ktoré bolo právoplatne prerušené, je toho názoru, že i predmetné sporové konanie je účelné prerušiť, nakoľko neprerúšením predmetného konania by tak mohlo dôjsť k narušeniu princípu právnej istoty v právnych vzťahoch účastníkov. Bez

právoplatného rozhodnutia v konaní sp. zn. 9Cb/68/2015, ktoré má priamu väzbu na konanie sp. zn. 9Cb/210/20014, v rámci ktorého bola vznesená obrana týkajúca sa nedôvodnosti náhrady vo vzťahu k zriadenému zákonnému vecnému bremenu, nie je preto možné prijať záver o práve žalobcu na vyplatenie jednorazovej náhrady. Neprerušením konania sp. zn. 9Cb/210/2014 by tak mohlo dôjsť k narušeniu princípu právnej istoty v právnych vzťahoch.

8. Krajský súd v Žiline preto dospel k záveru, že v danom spore boli splnené podmienky pre prerušenie konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 9Cb/210/2014.

9. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. s tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

10. V prvom rade dovolateľ poukázal na § 202 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého nie je odvolanie prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania. Preto mal podľa dovolateľa, odvolací súd odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

11. K výroku o prerušení konania dovolateľ uviedol, že pri akomkoľvek rozhodnutí v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/68/2015, by sa nič nezmenilo v konaní o zaplatenie nájomného za užívanie nebytových priestorov v konaní sp. zn. 4Cb/74/2014. Rovnako by sa právna situácia nezmenila ani v konaní sp. zn. 9Cb/196/2015, o zaplatenie nájomného za užívanie pozemku.

12. Dovolateľ v podanom dovolaní upriamil pozornosť na § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého dôvodom na prerušenie konania nemôže byť skutočnosť, že v inom konaní /alebo iným súdom/ prebieha konanie, v ktorom súd rieši ako predbežnú otázku, hoci aj totožnú právnu problematiku. Napokon takýmto dôvodom nemôže byť ani skutočnosť, že v inom konaní sa rieši právna problematika nemajúca žiadny súvis s predmetným sporom.

13. Konaním odvolacieho súdu, preto podľa názoru dovolateľa, došlo k porušeniu ústavného princípu spočívajúceho v základnom práve na spravodlivú ochranu práv bez zbytočných prieťahov. Teda ku konaniu rozhodnúť v primeranom čase, ktorým je zabezpečená rýchla a účinná ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Preto navrhuje dovolateľ napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, resp. zmeniť tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania bude zamietnutý. Žalobca zároveň požiadal o náhradu trov dovolacieho konania.

14. Žalovaný v podanom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že odvolací súd rozhodol zákonne a vecne správne. Preto považuje dovolanie žalobcu za nedôvodné.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

16. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

17. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa

zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

18. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 až 239 O. s. p.

19. Podľa § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

20. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 ods. 1 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti podľa § 241 ods. 1 O. s. p. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

21. V danej právnej veci smeruje dovolanie strany sporu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia.

22. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c)] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c).

23. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

24. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

25. Dovolací súd zdôrazňuje, že v treťom odseku ustanovenia § 239 O. s. p., sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o prerušení konania.

26. V posudzovanom spore je nepochybné, že žalobca síce napáda dovolaním zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorému by inak dovolanie podľa § 239 ods. 1 O. s. p. bolo prípustné. Ide však o uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o prerušení konania, to znamená o uznesenie, proti ktorému je vylúčená prípustnosť dovolania. Dovolanie žalobcu preto podľa § 239 O. s. p. prípustné nie je.

27. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

28. Námitky žalobcu, ktorými vytýka súdu existenciu tzv. inej vady, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

29. Napokon pokiaľ dovolateľ namieta, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

30. So zreteľom na vyššie uvedené, preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu o prerušení konania podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.